

ACTA DE LES JUNTES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDIÀRIA DE LA DEMARCACIÓ DE TARRAGONA DEL COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA CELEBRADA EL DIA 28 DE NOVEMBRE DE 2013

JOSEP LLOP TOUS
PERE SOCIAS JULBE
ELOI BALCELLS TERÉS
MARIA ROSA GOMIS NOVELL
OLGA TWOSE GOMEZ
CÈLIA AMORÓS MAS
JOSEP ANGLES PASCUAL
ALEIX CAMA TORRELL
PAUL DRAAIJER
PAU JANSÀ OLIVÉ
FERRAN MARGALEF CORTIADA
JAUME MUTLLÓ PÀMIES
CÈLIA NAVARRO ROMERO
MARIA PASCUAL SERRA
LLORENS V ROFES ANGUERA
ANA ROMEO RECH
JORDI ROMERA CID
MATIAS SABIDO FORASTER
BETLEM SOLE FIGUERAS
DAVID SOLEY PRIETO
AGUSTÍ TARRÉS AZNÁREZ
JOAN TOUS GOMÀ-CAMPS
CRISTIAN TWOSE GOMEZ
MERCÈ VERGÉS RIART
ASUN VIDAL LAYEL

A la ciutat de Tarragona, a 2/4 de 8 del vespre del dia 28 de novembre de 2013, a la sala d'actes de la seu del COAC a Tarragona, es constitueix en segona convocatòria la Junta General Ordinària de la Demarcació, prèviament convocada.

Josep Llop Tous, president de la Demarcació, presideix la sessió. Pere Socias Julbe hi actua en la seva condició secretari i Eloi Balcells Terés com a tesorero. Isabel Baixeras Delclòs hi assisteix com a assessora jurídica.

El president dóna la benvinguda als assistents i obre la sessió per al tractament del següent ordre del dia:

Punt 1r - Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior

El secretari pregunta als assistents si volen fer alguna esmena a l'acta prèviament repartida i, com que no n'hi ha cap, s'aprova per unanimitat.

Punt 2n - Informe de la Junta Directiva

El president, Josep Llop Tous, fa lectura del seu informe, el qual s'integra a continuació:

"Tal com tinc el costum, en la meua exposició seguiré el mateix esquema de les Juntes Generals anteriors. En la pretensió de fer una ullada general al passat i al futur, em referiré, per tant, a quatre punts: l'estructura col·legial tarragonina, la catalana, a l'economia i a la presència i al prestigi del Col·legi.

Primer punt: la qüestió econòmica.

Si bé el 2012 va ser un mal any, que es va acabar amb un dèficit molt considerable, enguany podem ser una mica més optimistes, i això tot i constatar, amb desesperació, l'escassa capacitat de maniobra per actuar i, sobretot, i també, la impotència per acompanyar degudament els arquitectes que s'ho passen malament.

Acabarem l'exercici amb uns resultats ajustats. I en això serem l'única demarcació perifèrica, perquè les altres acabaran amb dèficits significatius. Això no vol dir que hagi començat una època de bonança, sinó que hem de continuar amatents a la situació i fer previsions pressupostàries realistes, perquè els ingressos ordinaris del 2014 seran inferiors. I les previsions, més enllà de l'any vinent, continuen sent poc optimistes. Doncs tot això ho volem enfocar sense perdre la il·lusió i, sobretot, sense tocar significativament el muntant del capítol de personal, el

més alt i amb molta diferència. Però prescindirem de l'ERO, que s'ha vist que era una solució conjuntural que ha esdevingut estructural. No podem dependre de l'autorització de l'administració, perquè si no es produís provocaria un daltabaix. Procurarem no reduir el personal de la Demarcació, però potser caldrà retocar alguns aspectes del pacte de treball vigent per tal de millorar l'eficiència. I procurarem trobar la solució per tenir oberta la Demarcació cada dia de la setmana.

Cal insistir que la realitat econòmica tan desgavellada que viu la professió i el país, en procés constant de descens, ha acompanyat molt poc les legítimes aspiracions plantejades durant l'època electoral. Ha calgut aplicar mesures de pura subsistència, tot dedicant esforços a una labor de caire més assistencial, de canvi de perfil professional i de manteniment de l'habitual activitat cultural i formativa però sense cap cost.

Les esperances de posar en marxa el visat d'idoneïtat amb l'Ajuntament de Tarragona no estan totalment esvaïdes, ans al contrari. Tot i així, escarmentats com estem, pel 2014 encara no comptem cap ingrés per aquest concepte, malgrat les millors garanties jurídiques.

El tresorer explicarà després les característiques i les estratègies que es pensen adoptar per controlar el pressupost que us presentarem. Vull remarcar la gestió conjunta (no única) de les tresorereries de les demarcacions, l'actuació comptable de reducció de les amortitzacions, el futur de la seu de Reus, l'optimització dels subministraments i la previsió de no fer cap acomiadaments durant l'any vinent.

Segon punt: el funcionament de la Demarcació i la seva estructura.

Aprofundim en el model dels tres peus, ara des de l'eina de la comptabilitat analítica, amb la que treballem des de la superestructura del Col·legi i des de la Demarcació. Tenim els primers resultats i estem en fase de perfeccionament del sistema, que és molt complex i que serà de molta utilitat.

Des de la percepció que el visat és una peça fonamental per les Demarcacions, ens esforcem a fer-lo més àgil. Esperem que la LSCP no alteri excessivament l'obligació de col·legiar-se, de visar, ni tampoc el règim competencial.

La formació a través de l'Escola Sert continuarà molt orientada segons les directrius del Pla impulsa per la reformulació del perfil professional dels arquitectes i el trànsit cap a nous perfils.

Les gestions per fer rendible econòmicament la planta segona de la seu no estant tenint èxit.

En un exercici constant de transparència informativa continuarem amb les reunions i trobades amb el col·lectiu amb un format informal, sempre que calgui. I també preparem les Assemblees i les Juntes Generals amb tots els representats de la Demarcació a l'Assemblea General.

Àrea de Cultura.

El balanç de la Mostra d'arquitectura de l'any en curs ha estat positiu, però ens cal encara aconseguir més complicitats de la societat i de les administracions. El 2014 no toca organitzar-la, però volem deixar encarada la següent, en la mesura possible, cap a les rehabilitacions i cap al tractament de l'estalvi energètic.

Continuarem promovent conferències, presentacions, exposicions, etc, també en la mesura possible i sense costos addicionals. Avui ja es pot veure la primera del cicle d'arquitectures no construïdes, que serà sempre amb materials de l'arxiu de la Demarcació.

Enguany participarem en el Parc de Nadal que organitza l'Ajuntament de Tarragona, que ha demanat la nostra presència, amb el joc de construcció Kapla, que ja vàrem experimentar a la nostra seu amb molt d'èxit de públic escolar. L'activitat estarà patrocinada per una empresa de la construcció.

Dissabte vinent col·locarem una placa Docomomo als apartaments Madrid de Cap Salou, de Bonet Castellana i Puig Torné, en un context de commemoració del centenari del naixement del primer. Enguany també n'hem col·locat a l'institut Vidal i Barraquer de Tarragona i al mercat central de Reus.

Àrea de formació.

Fins ara hem posat a l'abast dels arquitectes cursos de formació de petit format, que han tingut força èxit i que han sortit bé econòmicament, amb la intenció de facilitar eines per fer feines que no són les habituals.

Ara organitzarem un curs de més abast que podrà facilitar l'ocupació gairebé directa de qui el segueixi. Te relació amb el projecte MARI, d'inspiració europea, que té a veure amb l'anàlisi del balanç energètic dels edificis. En principi seran d'edificis de l'administració, que pagarà la formació impartida en funció de l'estalvi en el cost energètic comprovat. A ningú se li escapa el profit que pot fer una actuació massiva d'aquesta mena aplicada, per exemple, als hotels.

Tercer. L'estructura del COAC Catalunya

Durant aquest any, des de la Junta de Govern s'ha elaborat un document de directrius del nou model col·legial en el sentit que vaig explicar a la Junta general anterior. El Degà va construir un consens que considero fràgil, i jo vaig votar en contra de la proposta pel fet que no contribuïa a clarificar i racionalitzar les estructures col·legials, tal com des de Tarragona es promovia, i també pel fet que significava una pèrdua de representativitat de la Demarcació, entre d'altres coses.

En la modificació estatutària puntual, de la que es va fer una primera lectura a l'assemblea de Catalunya passada, s'han presentat algunes al·legacions, entre les que m'interessa referir la firmada per Pere Socias. Va en el sentit de reduir els vocals electes de la Junta de Govern de 4 a 1 (o a 2), en comptes de fer-ho de 4 a 3 tal com consta. Aquesta al·legació no es formula per part de la Junta Directiva, sinó per un assembleari. Ara bé, això no vol dir que no es correspongui amb les tesis que la Junta manté.

Queda pendent, doncs, aquesta modificació puntual dels estatuts i també el gruix del debat sobre el model col·legial, que s'haurà d'encarar en la propera legislatura.

Identificar els serveis, valorar-los, definir-los i adjudicar-ne la gestió a un òrgan concret, és també una de les feines pendents. Com les d'aprimar i racionalitzar l'estructura col·legial. Tot això es comença a enfocar amb la comptabilitat analítica i la revisió constant i atenta dels diferents paràmetres sobre els que es fonamenta, des de la Demarcació.

Quart. El prestigi i la presència col·lectiva.

Continua el capteniment que la Demarcació sigui imprescindible en el context social, cultural i territorial. En aquest sentit, per exemple, estem més presents en els mitjans de comunicació, publicant diversos articles d'opinió.

Estem també presents en el procés dels acords entre la Diputació i l'Ajuntament de Tarragona en relació a la Savinosa, tal com vaig anunciar, ara pensant en la descatalogació i en un pla especial d'usos, que pot acabar en una concessió administrativa.

A primers d'any publicarem un llibre sobre la capacitat transformadora de la reurbanització del casc antic de Vila-seca, a cost zero. Hem col·laborat amb l'IE Vallencs en la publicació d'un llibre que ja teníem preparat sobre F. Vives Castellet. I també amb els C.E. d'Altafulla i Torredembarra en els diversos actes d'enguany i de l'any passat sobre "Arquitectura i context urbanístic 1950-2010", que també incloïen la publicació d'un altre llibre, igualment sense cost per part nostra.

Continua endavant la celebració de les sessions trimestrals de l'Espai de reflexió sobre el Territori, a la seu, que és un projecte que ens il·lusiona, de molt llarg abast, i que és un primer pas que calia donar, tot i que els fruits es veuran a un termini llarg. Aquí la Demarcació tindrà un gran protagonisme, tot i que no hi haurà cap transcendència als mitjans de comunicació. Discreció i prudència en benefici del territori.

En la mateixa direcció, està anunciada una compareixença al Parlament de Catalunya en relació a la modificació de la Llei 2/1989, que va crear les condicions per implantar les actuals instal·lacions de Port Aventura i que ara es modifica per implantar les de BCN World. Ens amoïna la nul·la informació sobre un procés que pot acabar possibilitant una actuació de molt gran transcendència, sense la participació dels agents territorials. Això ja ho hem manifestat als responsables administratius i ara volem, en la compareixença anunciada, explicar-ho i, entre d'altres coses, posar l'embrió per la futura creació d'un ens supramunicipal amb capacitat per redactar el PDU de què parla la Llei amb la participació del Col·legi, tant en la redacció com en l'òrgan de vetlla de la seva idoneïtat. En això de la compareixença s'està aconseguint la complicitat dels ajuntaments implicats, del Consorci CRT, de l'agrupació d'arquitectes urbanistes, de l'escola d'Arquitectura de la URV, de la Junta de Govern del COAC, i d'altres que buscarem. També esperem muntar alguns debats sobre el tema, de l'estil dels que vàrem fer sobre la Savinosa, a l'entorn de personatges del món acadèmic i en col·laboració amb altres col·legis que hi ha mostrat interès, com ara el d'enginyers industrials i el de Camins.

Estem en converses amb administracions i institucions per tirar endavant el que anomenem "Projecte renaixement" a l'entorn de les edificacions de la façana sud de la Rambla Vella. Es tracta d'un projecte cultural engrescador. En el mateix sentit, també engegarem el "Projecte barroc", d'aixecaments de plànols d'edificis religiosos de l'època. L'un i l'altre han de tenir la virtut d'ocupar alguns arquitectes, tant de bo que siguin els que més ho necessiten.

No descuidem les relacions amb l'AEQT, que ja han donat el fruit del concurs de les obres de remodelació de la seva seu. I no ens oblidem de les que mantenim amb BASF i amb el port. Recordo també el concurs en col·laboració amb l'ajuntament del Catllar.

La determinació de la Junta en col·locar el col·lectiu en el lloc que li correspon, assumint el paper de grup de pressió i d'opinió necessària, continua donant bons resultats de manera que, ara, el Col·legi ja és més visible, amb perspectives clares que aquesta visibilitat s'incrementi en el futur.

Cinquè

Vull afegir aquest últim punt per fer notar que la d'avui és la penúltima Junta General de Demarcació d'aquesta legislatura i que ja des d'ara m'agradaria estimular la màxima participació de tots, no tan sols per votar en les eleccions, sinó per engrescar-se a presentar candidatures. El debat, la participació i la competència lleials només poden afavorir la vitalitat del col·lectiu. És ben cert que la conjuntura no és la més falaguera, i possiblement tampoc ho serà durant la legislatura vinent. Però la dificultat i la complexitat no espanta als arquitectes, acostumats com estem a resoldre situacions fins i tot contradictòries a través dels nostres projectes. Intensitat, discreció i generositat, aquest són els ingredients bàsics per posar-se davant el col·lectiu. Hi ha algú que no els tingui?. Ànims.

Moltes gràcies per l'atenció."

El president, emplaça els precs i comentaris que hi pugui haver al punt quart de l'ordre del dia i suspèn la Junta General Ordinària per donar pas a la

Junta General Extraordinària.

Punt únic: Aprovació, si escau, de modificació del pressupost de la Demarcació de l'any 2013 complementant la partida d'altres despeses per import de 3.500€ (tres mil cinc-cents euros) a càrrec de tresoreria, per fer front al cost del canvi legal de la operativa d'aplicació de l'exempció contemplada a l'article 20.Ú.12.º de la Llei de l'Impost sobre el Valor Afegit (IVA) efectuada per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat pel 2013 que va entrar en vigor l'1 de gener del 2013.

El president dóna la paraula al tresorer que explica que des de l'1 de gener el COAC té uns ingressos que estan exempts d'IVA, com per exemple les quotes col·legials i les matrícules a l'Escola Sert, i altres ingressos que sí estan subjectes a aquest impost, com per exemple els drets d'intervenció. En aplicació de la Llei tributària, només es pot deduir una part de l'IVA suportat i, per tant, s'ha de prorratejar en funció de la naturalesa dels ingressos, essent aquest un cost afegit i no previst en el pressupost aprovat per enguany. La part proporcional calculada per a la nostra Demarcació és de 3.500€.

No havent-hi cap pregunta ni opinió en contra, s'aprova per unanimitat la proposta de modificació del Pressupost, es tanca la Junta General Extraordinària i es reprèn la Junta General Ordinària.

Punt 3r – Lectura i aprovació, si s'escau, del pressupost de la Demarcació per al 2014

El president dóna la paraula al tresorer per explicar el pressupost per l'exercici 2014. Abans d'entrar en el detall de les xifres, i donat que fa uns dies es va repartir l'esborrany de pressupost, el tresorer anuncia que farà una exposició de la situació actual i dels antecedents que han conduït a l'elaboració d'aquest pressupost.

A la primera diapositiva que projecta es pot veure la distribució dels ingressos de la Demarcació abans i després de fer l'aportació als Òrgans Centrals. Els ingressos han estat agrupats en tres: Drets de visat, Quota Col·legial i Altres Ingressos. El repartiment entre la Demarcació i els Òrgans Centrals pels Drets de visat és 70/30 i per la Quota Col·legial 20/80 respectivament. Al gràfic es veu la importància que tenen els Altres Ingressos (certificats de 2na ocupació, Escola Sert, lloguers,...) per l'economia de la Demarcació. Allò que en un altre temps era un complement, s'ha convertit en essencial.

Així com fa pocs anys els ingressos pel visat cobrien gairebé la totalitat, actualment són bastant semblants als recaptats amb la Quota Col·legial. Aquesta evolució es pot veure al segon gràfic projectat, on també queda reflectida, l'estabilitat que està tenint el visat al 2013. Es dóna la paradoxa que fa 4 anys també es produí una situació aparentment estable (plana) i l'anterior tresorer tenia la hipòtesi que no aniria més avall. Però, com es pot veure, no ha estat així. Per l'experiència viscuda, fer la mateixa hipòtesi en aquests moments, és molt arriscat i, per tant, pel 2014, hem pressupostat una davallada del 8%.

A la següent diapositiva es veu l'evolució del visat a la Demarcació enguany. Durant bona part de l'any s'ha anat bastant per sota de la realitat de l'any anterior i del pressupostat. Ha estat gràcies al visat en dues setmanes concretes que s'ha pogut assolir les quantitats que vàrem pressupostar ara fa un any.

A continuació mostra un gràfic amb la distribució de les despeses. Com es pot veure, més de la meitat de les despeses són les de la partida de personal. I si a aquestes hi afegim els contractes mercantils i la compensació dels membres de la Junta, el percentatge supera les tres quartes parts del pressupost.

A la diapositiva següent es pot veure la distribució pressupostària entre els Òrgans Centrals i les demarcacions. Al gràfic de sota queda manifest el gran pes que tenen la Demarcació de Barcelona i els Òrgans Centrals en l'estructura col·legial. No per això, però, la resta de demarcacions han de ser sucursals del centre. El protagonisme del territori no es qüestiona. El quadre numèric mostra la quantificació dels percentatges de repartiment. Aquests percentatges, 70/30 i 20/80, responen a l'experiència dels últims anys i a la voluntat política de la Junta de Govern. Cal mirar feines i valorar-les per després assignar els recursos disponibles. Per exemple, és correcte deixar un 70% del preu del visat a la demarcació per la feina que s'hi fa? N'hi ha prou amb un 30% per cobrir les despeses que, relacionades amb el visat, es fan als Òrgans Centrals? El mateix ens hem de preguntar per tots i cadascun dels serveis del COAC. Amb aquest objectiu, s'està treballant amb la comptabilitat analítica i models d'assignació de costos que, esperem, puguin donar criteris equànimes d'assignació. Pel cas concret del visat, a la nostra Demarcació hem calculat que s'acosta bastant a aquest 70% assignat, però no sabem ni els costos d'Òrgans Centrals ni de les altres demarcacions.

Tot i l'experiència recollida i les proves fetes, les sumes finals resultants obtingudes per l'aplicació d'aquests percentatges, no són comparativament equilibrades. Ja fa uns anys, es va crear un Fons de Compensació per corregir aquestes diferències.

Fins aquí s'ha fet una mirada al que podríem anomenar la part comuna del Col·legi. Entrant ja en el desglossament del pressupost de la Demarcació, tal com es pot veure, la suma total és lleugerament superior al pressupost vigent enguany. Aquest augment és degut a que durant el 2014 es farà efectiu el conveni signat amb l'ajuntament de Vila-seca per a l'edició d'un llibre sobre el centre històric d'aquesta població per un import total de 30.000 euros.

Quant a les àrees funcionals de Cultura i Escola Sert, hem consignat un pressupost equilibrat d'ingressos i despeses d'acord amb la programació de la corresponent vocalia.

Pel que fa als ingressos, cal destacar la quantitat de cèdules de segona ocupació intervinguda, que ens ha fet revisar la previsió, a l'alça.

Del personal hi ha un lleuger decrement perquè, molt probablement, l'any vinent serem una persona menys.

De la resta de despeses mereix un comentari especial el menor import de les amortitzacions. Ara fa un any ja vam defensar que legalment era possible amortitzar un import inferior a l'assenyalat des d'Òrgans Centrals: legalment possible i econòmicament aconsellable, per no tenir pèrdues tant altes. Finalment, el nostre criteri ha estat acceptat i adoptat per tot el COAC.

Llevat dels comentaris fets, a la resta de partides s'hi ha consignat l'import que lògicament es pot esperar en el context actual de crisi.

Donat que fa uns dies ja es va enviar l'esborrany de pressupost, no s'entra en el detall de llegir partida a partida l'import assignat i es projecta un gràfic històric amb el pressupost, els ingressos i les despeses des de 2006. Es projecta a continuació un resum de l'esborrany de pressupost i s'obre el torn obert de paraules.

Pren la paraula el president i es refereix a les bases pressupostàries que són cada any motiu de lluita al sí de la Junta de Govern. Es posa en evidència una sensibilitat compartida entre les demarcacions perifèriques en front de les que no ho són. Finalment s'ha fet una distribució del Fons de compensació interdemarcacional, FCI, en proporció a l'execució del pressupost de 2013: és una forma de prendre en consideració les diferències estructurals.

Jordi Romera pregunta per què el FCI assignat a Tarragona és tant petit respecte del de Lleida o de l'Ebre. Li contesta el president dient que hom podria pensar que el FCI és un premi al dèficit, però no és així; Els FCI són un ajut conjuntural que han de servir per donar temps a modificar l'estructura de costos. El tresorer afegeix que no hi hauria d'haver FCI i que Tarragona lluita per això.

Joan Tous celebra l'anàlisi que fa la Junta i es pregunta com és que a Lleida, tenint menys col·legiats que nosaltres, tenen un pressupost més alt. El president explica que la Junta de Govern es van plantejar bastantes propostes. Una d'elles en concret, tot i perjudicar els Òrgans Centrals, era acceptada pel degà però no per la

Demarcació de Lleida. Finalment, i molt a última hora, s'adoptà aquesta perquè és un ajut per compensar el dèficit previst enguany.

El tresorer insisteix en que cal aconseguir que la despesa sigui l'adequada l'ingrés, no només de visat, també de serveis i quotes. Si ho aconseguíssim no caldria accedir als FCI. Aquesta és la nostra obligació.

Joan Tous intervé per abundar en el tema de les negociacions, ja sigui al voltant de les quotes, ja sigui dels dret d'intervenció. El tresorer explica que a Tarragona s'adopten decisions sobre el capítol de personal amb aquesta premissa. El president diu que, respecte les tesis de 2011, hem arribat finalment tots al mateix lloc.

Joan Tous demana més detalls dels 30.000 euros pressupostats pel llibre de Vila-seca. La vocal de Cultura, Olga Twose, exposa alguns detalls del conveni signat amb l'ajuntament, les persones que escriuen el llibre, etc. Joan Tous pregunta si així doncs, el pressupost de Cultura és 0. El tresorer explica que la implementació de la comptabilitat analítica ha mostrat que la destinació a Cultura és de poc més que el cost d'una bibliotecària. El secretari explica que s'estan buscant patrocinadors i posa com exemple el Parc Infantil de Nadal de Tarragona on, gràcies a una empresa constructora, podem participar amb un estand.

Paul Draaijer pregunta quin seguiment es fa de la realitat dels arquitectes, quants despatxos han tancat i quants estan oberts. El "club" ha de saber què els passa als socis. Si no ho sap no els pot ajudar. El president contesta que ell té molta preocupació per la situació dels arquitectes, però que no ha tingut mai cap interpel·lació directa de cap arquitecte plantejant-li les seves dificultats.

Aleix Cama reflexiona que, si el visat és a cost, es podria treure del pressupost i, així, els gràfics canviarien i es podrien analitzar millor.

Joan Tous pregunta si els 18.500€ pressupostats de patrocinis tenen un destí específic.

El secretari, en referència a la intervenció de Paul Draaijer, explica el desenvolupament i abast del Pla Impulsa.

El tresorer, en resposta a la intervenció de l'Aleix Cama, diu que amb la comptabilitat analítica es podria mostrar millor el desglossament i veure així si tant el repartiment 70/30 com els preus aplicats són adequats. S'han de considerar uns marges i establir una estructura que no generi dèficit.

El president respon a Joan Tous que, si bé els patrocinis es sol·liciten i comprometen per a una finalitat concreta (per exemple, a ASEMAS pels cursos de l'Escola Sert), no hi ha una relació unívoca a posteriori, per tal que l'activitat no depengui exclusivament de la consecució del patrocini. El tresorer afegeix que quan parlem de cost "0", és sense tenir en compte la repercussió de la seu i el personal.

Asun Vidal pregunta la diferència entre patrocini genèric i cultural, si ja sabem amb exactitud el que costa un visat i què passaria si demà sortís una llei anul·lant l'obligatorietat del visat i quina part del pressupost podria continuar en aquest cas. El tresorer respon que des d'Òrgans Centrals s'han cronometrat temps de visat i que nosaltres ho hem estudiat amb els nostres criteris, tenint en compte el personal, l'electricitat, etc. i un tant per cent de marge, i comparant aquest cost amb la facturació de visat, la proporció està entre el 65 i 70%. Cal veure si els serveis i eines que dona Òrgans Centrals (informàtica, etc.) són realment el 30%: aquesta és l'incògnita. És molt important saber què costen les coses.

Jordi Romera diu que es posa de manifest que el sistema de finançament dels Òrgans Centrals és injust ja que les demarcacions només tenen el 20% de la quota per fer la cultura, relacions institucionals, etc. El tresorer li fa notar que també hi ha els altres ingressos. Jordi Romera diu que sí, però conceptualment és paradoxal. Joan Tous conclou que el finançament de la Demarcació, descomptant el visat, és insuficient i que, per tant, cal una renegociació amb els Òrgans Centrals. El president el convida a acompanyar-lo a Junta de Govern, perquè vegi que no és gens fàcil obtenir el consens o l'acord. Joan Tous declina la invitació.

No havent-hi més intervencions relacionades amb el pressupost, aquest se sotmet a votació amb el resultat de cap vot en contra, 4 abstencions i 16 vots a favor. Queda aprovat i es passa al següent punt de l'ordre del dia.

Punt 4rt - Torn obert de paraules

David Soley dona compte d'una associació que s'ha constituït amb el nom d'"Arquitectes per Catalunya", que està en disposició de fer una xerrada informativa a la Demarcació. El president li respon que coneix l'associació, que celebra aquesta iniciativa, i que ofereix les nostres instal·lacions a aquest efecte.

Intervé Ferran Margalef per fer una reflexió sobre el col·lectiu: diu que ens estem fent mal entre nosaltres. Que, mentre nosaltres discutim, les constructors i altres professionals treballen, i nosaltres no. El president li

dóna la raó, però li assegura que des de la Junta també es treballa per la cohesió dels arquitectes. El Col·legi és per a això.

Matias Sabidó fa l'observació que, per la situació actual, la rehabilitació és un dels camps amb més futur i pregunta si des del Col·legi es vigila que siguin els arquitectes superiors els que les facin. També pregunta per les competències dels aparelladors com a arquitectes municipals. El president li respon que des del Col·legi no es pot regular, només es pot vigilar i, si s'escau, impugnar, però els cabals són molt limitats. Qualsevol iniciativa en aquest sentit serà benvinguda. Maria Pascual afegeix que des del SAT i Assessoria Jurídica de la Demarcació s'han fet moltes accions relacionades amb les nostres competències. Cèlia Amorós diu que, tot i així, malauradament, moltes administracions no estan ateses per arquitectes superiors com caldria. Intervé Joan Tous dient que, evidentment, hem de defensar les nostres competències, però que quan un client ens busca perquè li exigeix l'ajuntament, o quan es fan certificats a preus ínfims, és que no es valora la professió.

Es produeixen diverses converses creuades i es conclou que potser seria convenient fer un altre cop una campanya per explicar als ajuntaments i consells comarcals que han de tenir arquitectes superiors al seu servei.

Jordi Romera recorda que, a la web de ASEMAS, s'hi poden consultar els barems d'honoraris d'Alemanya i pregunta quines gestions s'estan fent en aquest sentit al Col·legi. El president li respon que des del Consell Superior dels Col·legis d'Arquitectes d'Espanya s'hi està treballant, però aconseguir-ho no serà fàcil ja que la Comissió de Defensa de la Competència no ho permet.

El president s'adreça als arquitectes municipals per demanar-los que incloguin a les ordenances la normativa urbanística amb el tipus de tècnic competent per cada tipus d'intervenció.

Intervé Mercè Vergés dient que hi ha molts preus regulats, com per exemple les taxes dels ajuntaments o les costes dels jutjats. Que amb el mòdul bàsic es tenen els preus definits. Això vol dir que fixar o, si més no, referenciar els preus és necessari. I aquests preus no són, ni de bon tros, tan baixos com algunes ofertes que hi ha. Som un col·lectiu massa individualista. El president li agraeix les paraules i proposa un debat sobre la cohesió del col·lectiu.

No havent-hi més intervencions, quan passen 10 minuts de les 9 del vespre, el president aixeca la sessió

EL SECRETARI

VP EL PRESIDENT